

**SCRISOARE PASTORALĂ
LA SĂRBĂTOAREA NAȘTERII DOMNULUI – 2021**

„Și veți cunoaște Adevărul, iar Adevărul vă va face liberi!” (Ioan 8, 32).

† SILUAN

**din mila lui Dumnezeu
Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria**

Iubitului cler, cinului monahal și drept-măritorilor creștini, din Sfânta și de Dumnezeu păzita Episcopie Ortodoxă Română din Ungaria, har, milă, binecuvântare și pace, de la Dumnezeu Tatăl și de la Fiul Său, Cel Unul Născut, mai înainte de toți vecii, iar mai apoi Întrupat din Fecioara, pentru oameni și pentru a lor mântuire și de la Duhul Sfânt, iar de la noi părintească dragoste și frățească îmbrățișare!

Iubiți frați și surori în Hristos Domnul,

Din darul lui Dumnezeu iată că am ajuns și în acest an al mântuirii, 2021, la Praznicul cel mare al Nașterii Domnului și privind în jur, la lumea în care trăim, cu toate încercările și provocările la care este supusă ea, dar văzând și purtarea de grijă, neîncetată și neabătută, pe care o simțim că vine cu îmbelșugare de la Cel Preaînalt, nu putem să nu exclamăm și noi, cu îngerii de la Betleem: „Slavă întru cei de Sus, lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!” (Luca 2, 14).

Cu adevărat s-au bucurat atunci cerul și pământul, pentru că un eveniment de căpătâi din istoria omenirii s-a întâmplat: Fiul lui Dumnezeu, Fiu al Fecioarei Se face și în ieslea cea săracă a Betleemului Se naște și Se arată, pentru a Se face cunoscut tuturor și a-Și începe, astfel, lucrarea de mântuire a neamului omenesc.

Mare dar s-a făcut atunci tuturor oamenilor pentru a le arăta acestora, în deplină libertate, care este calea ce duce către Dumnezeu și spre fericirea lor, pentru că nu este fericire mai mare, pentru orice om de pe fața pământului, decât aceea de a deveni și el fiu al lui Dumnezeu după har și să trăiască în pace, bună înțelegere și dragoste, cu Tatăl nostru Cel din Ceruri și cu ceilalți oameni, frații și semenii noștri, pe care tot El I-a făcut.

Poate că nu am înțeles prea bine cine suntem, chiar dacă au trecut atâtea mii de ani, de la întemeierea lumii și mai bine de două milenii de la momentul Nașterii Domnului, dar oricât ar fi oamenii de răi și oricâte nenorociri s-ar întâmpla în lumea aceasta, totuși lucrul esențial al Praznicului de astăzi este să ne arate că toți venim de la Dumnezeu și nu ne putem afla desăvârșirea și mântuirea decât în El! Prin Iisus Hristos, Dumnezeiescul Prunc, Născut în cetatea Betleemului, Fiul Cel Veșnic al Tatălui Ceresc și Fiu al Omului, Care prin Întruparea Sa reface legătura

omului cu Dumnezeu și a pământului cu cerul, căci numai de acolo ne vine izbăvirea și tot binele, pe care omul poate să îl primească doar în libertate și străduindu-se cu propria lui voință, pentru aceasta.

Poate că sunt unii care încă mai cred că șansa omului se află într-un progres neîncetat al științei și umanității, spre un „trans-umanism” ciudat, un fel de prelungire a vieții acesteia pământenă, pe care am avut cu toții ocazia să o cunoaștem, dar mult mai amestecată decât a fost până acum, sau într-o evoluție nemaivăzută a „inteligenței artificiale” și a „unirii” între om și robot, așa cum se arată în unele locuri, cu apreciere. Dar vă încredințăm, cu toată puterea, că aceasta este doar o nouă și mare amăgire a vremurilor noastre și o reîntoarcere la căderea dintru început a primilor oameni, care credeau și ei, sărmanii, că pot face ceva fără Dumnezeu și în fond nu au reușit decât să fie izgoniți din Grădina Raiului și să fie obligați, de vremuri și împrejurări, să își câștige pâinea vieții de zi cu zi, prin trudă și osteneală multă. Iar durerea, bolile și moartea s-au apropiat din ce în ce mai strâns de ființa și de trupul omului, așa încât fericirea cea mult visată, prin gustarea din pomul cunoștinței binelui și răului, s-a dovedit a fi doar o mare amăgire, pentru Adam și urmașii săi, până la venirea lui Hristos.

La Întruparea Domnului, zbaterea și chinurile seculare ale omului, care au fost însoțite, încă de la început, de invidie și de păcatul uciderii de frați, au fost alinate prin mulțimea harului lui Dumnezeu, revărsat cu îmbelșugare asupra noastră, prin Persoana și lucrarea lui Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul. Iar omului, celui alungat odinioară din Grădina Raiului, i-a răsărit Lumină mare și i-a fost dat mult ajutor pe calea luminării minții, a înțelegerii rostului său în lume și a mântuirii, care atunci, dar mai ales în zilele noastre, se arată a fi lucrul cel mai de preț și cea mai mare țintă a vieții umane.

S-a dezlănțuit atunci o mare luptă între Cel Născut din Fecioară, Noua Evă și șarpele cel viclean care a amăgit-o pe Eva cea Veche, pe Adam și întregul neam omenesc.

Iar războiul acesta spiritual, deși nu se observă limpede de către toți, de la prima vedere, dar se pare că tinde să devină ceva obișnuit, cotidian și acerb, printr-o nouă tiranie și o negare chiar a esenței creștinismului, după cum vedem că se întâmplă sub ochii noștri, de la nivelul cel mai înalt, din partea celor care nu cred.

Dreptmăritori creștini și creștine,

În acest context, nădejdea creștinului cea mai mare rămâne la Bunul Dumnezeu, Care la plinirea vremii L-a trimis în lume pe Fiul Său Cel Unul Născut, Născut din femeie, adică din Sfânta și Preacurata Fecioară Maria, Născut sub lege, adică în condițiile știute, din vremea aceea, ale poporului lui Israel și în limitele cunoscute ale lumii marcate de păcat, ca pe cei de sub lege să-i răscumpere, adică pe urmașii lui Israel și pe toți fiii lui Adam, ca să dobândim înfierea (Galateni 4, 4-5). Adică, prin Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, prin urmarea Lui și

păzirea poruncilor Sale, să redevenim și noi fii ai Părintelui Ceresc, după cum cred că își dorește, de fapt, orice pământean care este sincer cu sine însuși și vrea să recunoască și să accepte lucrurile așa cum sunt.

Chiar dacă lumea de astăzi nu mai vede rostul prezenței lui Dumnezeu în viața ei cotidiană și încearcă să alunge până și pomenirea Lui din vocabularul obișnuit al noului cetățean european, aflat în căutarea de a-și face voia proprie și de a promova un alt tip de viață, în care se pare că ar conta doar existența lui fiziologică și mai puțin sufletul său, totuși majoritatea oamenilor simt că lucrurile se îndreaptă spre o dimensiune nouă și nedorită a vieții pământești și reacționează, însetând după valorile de altădată, între care și creștinismul, bazat pe libertatea de a alege, a avut rolul său.

De fapt și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, atunci când Își începe activitatea Sa de propovăduire, îi cheamă pe oameni la El în deplină libertate și respectă voința liberă a omului, de a răspunde sau nu, chemării Sale: „dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie” (Matei 16, 24).

De asemenea, Sfânta Fecioară Maria, în lucrarea la care a fost chemată, și-a dat acordul, în deplină libertate, față de vestirea Sfântului Arhanghel Gavriil, de a aduce în lume, cu bucurie, pe Cel Ce avea să Se facă Mântuitorul ei, pe Domnul nostru Iisus Hristos, Care și El, la rândul Său, pe toate le va face în libertate și respectând la modul absolut libertatea omului. Chiar și de a-L refuza. Și tocmai de aceea, viața omului și lucrarea sa de mântuire, realizată prin împreună-lucrare cu Hristos, are o asemenea valoare.

Doar în sinergia divino-umană, adică în lucrarea omului împreună cu Dumnezeu, ce presupune o anumită asumare și nevoie, sau osteneală proprie, cel dintâi își descoperă rostul său în lume și fericirea adevărată, pe care altfel o poate rata, prin această amăgire a împlinirii voii și dorințelor sale egoiste, pentru care, de asemenea, depune mult efort, dar într-o direcție greșită. Și cea mai mare tentație a omului, după căderea sa în păcatul adamic și până în ziua de astăzi, este aceea de a încerca să le impună și altora voința sa arbitrară, folosind pentru aceasta fie forța, fie diferite motivații mincinoase. Pe când Dumnezeu, încă din momentul creației, dar și prin lucrarea Sa de mântuire, adusă lumii prin Jertfa lui Hristos, respectă libertatea omului, se implică El Însuși în acest proces duhovnicesc și îi arată celui credincios calea ce duce la fericire, oferindu-i și ajutorul Său, în acest sens.

Iubiți fii și fiice duhovnicești,

De aceea rămâne atât de mare, important și actual, Praznicul pe care Îl sărbătorim astăzi, al Nașterii Domnului, pentru că el consemnează, în mod concret, în fiecare an și pentru fiecare generație, începutul mântuirii noastre, prin darul lui Dumnezeu făcut oamenilor, în Persoana lui Iisus Hristos, Care ne dăruiește și nouă mântuirea.

Lucrul acesta l-au înțeles foarte bine și s-au bucurat de el părinții, moșii și strămoșii noștri, care au știut să întâmpine Nașterea Domnului cu sufletul deschis și în cântec de colindă, ce mângâie inima omului și o deschide pentru harul lui Dumnezeu, care face din ea iesle aleasă Cerescului Prunc.

Indiferent ce vremuri vor veni asupra noastră și a lumii întregi, oricât de mari vor fi încercările ce vor vrea să-i răpună pe oameni, dar noi, urmând exemplul bunilor noștri părinți și creștini, care ne-au precedat, să înțelegem că toate acestea vor trece ca un fum. Iar Cel Care a plecat cerurile și s-a pogorât până la noi, Cel Care a învățat popoarele, nefiind învățat, Cel Care a vindecat pe oameni și i-a tămăduit pe cei bolnavi, Cel Care i-a înviat pe morți, Cel Care I-a înfruntat cu curaj, dar și cu iertare pe vrăjmașii săi, Cel Care în locul nostru a gustat durerile și suferința și moartea și pe toate le-a biruit prin Învierea Sa, pregătindu-ne și nouă un loc în Împărăția Sa, dacă Îl vom urma și Îi vom păzi poruncile, Cel de a Căruia Naștere s-au bucurat și cerul și pământul, dar și oamenii de bună credință, Acela ne va ocroti și pe noi, de orice rău ce ne înconjoară și ne va ajuta să ne bucurăm, cu îmbelșugare, de aceste zile de Praznic și de toate darurile Sale.

Acestuia și noi, cu mare glas să-I strigăm că ne bucurăm de Nașterea Sa, iar lumii întregi să-i spunem: lăsați deoparte teama și deschizând ochii inimii și văzându-L pe Hristos, „lăudați și cântați și vă bucurați”, căci și viața voastră se află ascunsă cu Hristos, în Dumnezeu (Coloseni 3, 3)!

Al vostru al tuturor, de tot binele voitor și către Hristos Domnul, Cel Născut în ieslea Betleemului, rugător,

† Siluan
Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria

Data în Reședința noastră Episcopală din Giula, la Praznicul Nașterii Domnului, în Anul Mântuirii 2021.